

[From Flemish]

[Symbol]

COPY

Certified copy

Judgment number/ File number [blank]
Registration number 2021/1353
Date of judgment October 26, 2021
General docket number 21L000854
Public Prosecutor System number 20CP24788

Issued to	Issued to	Issued to
for €	for €	for €

o Not to be provided to the recipient

Court of First Instance
Leuven, Correctional Chamber,
Twenty-third Chamber

DECISION

Decision on the European Arrest Warrant -
enforcement admissible but unfounded

Provided on
Not to be registered

PUBLIC PROSECUTION SERVICE

Represented by Deputy Public Prosecutor K. Haesendonck.

PERSON CONCERNED

IGNATENKO Nela, (...).

Assisted by the legal counsels Crépine Uwashema, LLM, and Katia Perez Nino, LLM, attorneys at the Brussels bar.

1 PROCEEDINGS

The Correctional Chamber of the Court of First Instance in Leuven took cognizance of:

- the action brought by the Public Prosecutor at this court on March 30, 2021 seeking to declare that the European arrest warrant of December 18, 2020 issued by the Court of Appeal in Brasov (Romania) is enforceable;
- proof of delivery dated April 1, 2021 of the registered letter to the person concerned and to the legal counsel, of the notification of the place, day and time, determined for the appearance in the Correctional Chamber, as well as of keeping the file available for the person concerned and the legal counsel;
- the minutes of the court sessions of April 6, 2021, May 11, 2021, June 8, 2021, September 7, 2021 and September 28, 2021.

The file was made available to the person concerned and to the attorney on the last business day before the appearance.

The proceedings were held behind closed doors and in the Dutch language, except for the part that was translated from Dutch into Romanian and vice versa.

The person concerned is assisted by Mitrea Maria, (Dutch - Romanian) interpreter, who took the legal oath.

The Correctional Chamber heard:

- investigating judge E. Jacobs substituting for M. Schoors, legally unable to attend, regarding the report;
- Deputy Public Prosecutor K. Haesendonck regarding the action;
- the person concerned assisted by the legal counsels Crépine Uwashema, LLM, and Katia Perez Nino, attorneys at the Brussels bar, regarding their comments.

2 REVIEW

1. Preceding [development]

The European arrest warrant of December 18, 2020 is based on the judgment of the Court of Appeal of Brasov of June 27, 2019, which remained final through criminal decision no. 382/A of

December 17, 2020 of the High Court of Cassation and Justice, where the person concerned was sentenced to a prison term of 5 years for the offenses of corruption and money laundering.

The person concerned appeared before the investigating judge on March 23, 2021 as part of the surrender proceedings, where she was conditionally released in view of the surrender.

The documents in the file show that the person concerned filed an appeal for annulment on December 18, 2020, regarding which the first hearing was set for September 9, 2021. In addition, other legal remedies were used by the person concerned.

At the request of the Public Prosecution Service, on April 2, 2021, the Court of Appeal of Brasov provided additional information regarding the conditions of detention in Romania in case of surrender. On June 3, 2021 and September 2, 2021, additional information was provided by the Romanian authorities at the request of the Public Prosecution Service. Among other things, this information shows that various legal remedies were used.

2. Actions brought by the Public Prosecutor

2.1

The Public Prosecutor demands that the European arrest warrant of December 18, 2020 be executed.

2.2

The person concerned requests that the execution of the European arrest warrant of February 11, 2020 be rejected on the basis of Section 4.5 of the law of December 19, 2003 on the European Arrest Warrant (hereinafter EAW).

3. Review

3.1

The European arrest warrant is based on the principle of mutual trust between the Member States and the principle of mutual recognition, where the Member States in principle assume that all other Member States comply with European Union law and in particular the fundamental rights recognized by that law. This high degree of trust between the Member States implies a rebuttable presumption of observance by the issuing Member State of the fundamental rights referred to in Section 4.5 of the law of December 19, 2003 on the European Arrest Warrant (hereinafter EAW). (see also Cass., December 1, 2020, P.20.1159.N).

The reasons for refusing to execute a European arrest warrant must therefore be serious or, more specifically, be based on objective, reliable, accurate and duly updated information indicating a serious, real, concrete and individual risk of a violation of the fundamental rights of the person concerned himself.

Section 4, paragraph 5, of the EAW law of December 19, 2003 provides that the execution of a European arrest warrant must be refused in certain cases, including:

5° if there are serious reasons to believe that the execution of the European arrest warrant would infringe on the fundamental rights of the person concerned, as confirmed by Section 6 of the Treaty on European Union.

The provision of Section 4, 5° contains a ground for refusal with regard to the existence of serious reasons on the basis of concrete elements that the State issuing the European arrest warrant would endanger the fundamental rights of the person concerned (see also Cass., AR P.08.0967.N, June 24, 2008).

The refusal to surrender must be justified by detailed information that indicates an apparent danger to the rights of the person concerned and that can rebut the presumption of observance of those rights enjoyed by the issuing Member State (see also Cass., November 19, 2013, P.13.171765.N). This should be based on more than mere conjecture or speculation.

It must therefore be examined whether the execution of the European arrest warrant entails a real risk of violation of the fundamentally guaranteed fundamental rights for the person concerned.

3.2

The person concerned states that there is an obvious risk to her rights under Section 3 of the ECHR (Detention conditions in Romania and insufficient guarantees to address the concerns).

Additional information was requested by the Public Prosecution Service from the Romanian authority, which provided additional information regarding the detention conditions on April 2, 2021.

The person concerned is right in referring to case law (such as the judgment of the ECtHR on April 25, 2017 (*Rezmives and others vs Romania*)) and to various reports (such as the report by APADOR-CH of June 26, 2019) regarding the conditions in Romanian prisons and in which, among other things, it was established that there was a shortage of medical care and (medical) personnel and that the living conditions were unacceptable.

Not only should it be examined whether there are structural or fundamental shortcomings in the conditions of detention, but it must also be examined in a concrete manner whether the person concerned runs a particular risk of inhuman and degrading treatment in the institution in which she would be placed if the surrender were executed.

The Romanian authorities provided additional information on this on 2 April 2021. The person concerned can be followed where she states that the detention conditions discussed in the message of April 2, 2021 are not certain. For example, it is stated that after the surrender, the person concerned, in the "normal" course of events, would be transferred to the Rahova Hospital in Bucharest for a quarantine and observation period in the context of the corona pandemic. Afterwards, the National Administration of Penitentiary Institutions would designate the prison where she would serve her custodial sentence. There are several references to "normally" and "most likely". The information provided is vague and very general and does not address various concerns such as the problem of prison overcrowding in Romania, as has been noted on several occasions.

Moreover, the information is insufficiently individualized with regard to the person concerned. For example, it is indeed not clear in which type of cell she would stay: is it a single detention room or a communal detention room where each detainee would have at least 3 m² individual space?

Insufficient information is available with regard to detention conditions, while several problems with regard to detention conditions in Romania were identified in the past. Therefore there is a concrete and specific risk of treatment in violation of Section 3 of the ECHR for the person concerned.

3.3

In addition, the person concerned states that there is also a real risk of a violation of Section 6 of the ECHR - the right to a fair trial in Romania.

The point of departure is always that the European Arrest Warrant rules are based on the principle of mutual trust between Member States and that the reasons for refusing execution must be serious, i.e. based on objective, reliable, accurate and duly updated information indicating a serious, real, concrete and individual risk of the violation of the fundamental rights of the person concerned himself.

The European arrest warrant of December 18, 2020 is based on the judgment of the Court of Appeal of Brasov of June 27, 2019, which remained final through criminal decision no. 382/A of December 17, 2020 of the High Court of Cassation and Justice.

The documents of the person concerned show that various legal remedies are still pending and that there is currently no clarity in this regard and no clear answers are given by the Romanian authorities. There is also no definitive answer as to whether or not the conviction underlying the European arrest warrant is final.

The additional information from the Court of Appeal of September 2, 2021 shows that a cassation appeal was still pending against judgment no. 382/A dated December 17, 2020 of the High Court of Cassation and Justice and that the first hearing was set for September 9, 2021. These proceedings are still pending.

That finding in itself is sufficient to conclude that there is a serious, real, concrete and individual risk of a violation of the fundamental rights of the person concerned herself.

The Correctional Chamber, in application of Section 16 of the law of December 19, 2003 on the European arrest warrant, establishes that the ground for refusal described in Section 4.5 of the same law should be applied.

The action for execution is therefore unfounded.

3 LAWS APPLIED

In making this ruling, the Chamber applies, among other things, the following statutory provisions:

- 16 of the law of December 19, 2003 on the European Arrest Warrant;
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 to 37, 40 to 42 of the law of June 15, 1935 on the use of languages in court cases, as amended by the law of March 24, 1980.

4 DECISION

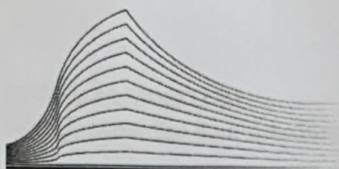
The action for execution is admissible, but unfounded.

The Chamber refuses to execute the European arrest warrant of December 18, 2020.

This decision was pronounced in the Correctional Chamber, Twenty-third Chamber of the Court of First Instance Leuven on October 26, 2021 by A. Vanroy, judge assisted by J. Gillot, clerk of the court.

(signed by) J. Gillot

(signed by) A. Vanroy

KOPIE

Vonnisnummer/ Dossiernummer
Repertoriumnummer 2021/1353
Datum van uitspraak 26 oktober 2021
Algemeen rolnummer 21L000854
Systeemnummer parket 20CP24788

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Op €	Op €	Op €

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

Rechtbank van eerste aanleg
Leuven, raadkamer,
drieëntwintigste kamer

Beschikking

Vaststelling Europees aanhoudingsmandaat –
tenuitvoerlegging ontvankelijk doch ongegrond

Aangeboden op
Niet te registreren

OPENBAAR MINISTERIE

Vertegenwoordigd door substituut-procureur des Konings K. Haesendonck.

BETROKKEN PERSOON

IGNATENKO Nela,

Bijgestaan door de raadslieden meester Crépine Uwashema en meester Katia Perez Nino, advocaten balie Brussel.

1 PROCEDURE

De raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven nam kennis van:

- de vordering van de procureur des Konings bij deze rechtbank van 30 maart 2021 strekkende tot het uitvoerbaar verklaren van het Europees bevel tot aanhouding van 18 december 2020 uitgevaardigd door het Hof van Beroep te Brasov (Roemenië);
- afgiftebewijs van 1 april 2021 van de ter post aangetekende brief aan de betrokken persoon en aan de raadsman, van de kennisgeving van plaats, dag en uur, bepaald voor de verschijning in raadkamer, evenals van het ter beschikking houden van het dossier voor de betrokken persoon en de raadsman;
- de processen-verbaal van de terechtzittingen van 6 april 2021, 11 mei 2021, 8 juni 2021, 7 september 2021 en 28 september 2021.

Het dossier werd gedurende de laatste werkdag voor de verschijning ter beschikking gesteld van de betrokken persoon en van de advocaat.

De rechtspleging verliep met gesloten deuren en in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft dat geschiedde van het Nederlands in het Roemeens en omgekeerd.

De betrokkene wordt bijgestaan door Mitrea Maria (Nederlands - Roemeens), tolk, die de wettelijke eed heeft afgelegd.

De raadkamer hoorde:

- onderzoeksrechter E. Jacobs loco M. Schoors, wettelijk verhinderd, in het verslag;
- substituut-procureur des Konings K. Haesendonck in de vordering;
- de betrokken persoon bijgestaan door de raadslieden meester Crépine Uwashema en Katia Perez Nino, advocaten balie Brussel in hun opmerkingen.

2 BEOORDELING

1. Voorgaande

Het Europees aanhoudingsbevel van 18 december 2020 is gebaseerd op de uitspraak van het Hof van Beroep van Brasov van 27 juni 2019, definitief gebleven via strafrechtelijke beslissing nr. 382/A van 17 december 2020 van het Hoog Gerechtshof van Cassatie en Justitie, waarbij betrokkene werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar voor de feiten van corruptie en witwassen van geldsommen.

Dossiernummer onderzoeksrechter : 2021/1 - kabinet : Schoors M.
Dossiernummer raadkamer : 21L000854
Systeemnummer parket : 20CP24788

Betrokkene verscheen in het kader van de overleveringsprocedure op 23 maart 2021 voor de onderzoeksrechter, waar zij in vrijheid werd gesteld onder voorwaarden met het oog op overlevering.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat betrokkene op 18 december 2020 een beroep in nietigverklaring heeft ingediend, waar de eerste hoorzitting was bepaald op 9 september 2021. Tevens werden andere rechtsmiddelen aangewend door betrokkene.

Op vraag van het Openbaar Ministerie werd op 2 april 2021 door het Hof van beroep van Brasov bijkomende informatie gegeven betreffende de detentievoorwaarden in Roemenië in geval van overlevering. Op 3 juni 2021 en op 2 september 2021 werd door de Roemeense autoriteiten op vraag van het Openbaar Ministerie bijkomende inlichtingen verschaft. Onder meer uit deze informatie blijkt dat verschillende rechtsmiddelen werden aangewend.

2. Vorderingen

2.1

De procureur des Konings vordert te beslissen dat het Europees aanhoudingsbevel van 18 december 2020 ten uitvoer wordt gelegd.

2.2

Betrokkene vraagt de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel van 11 februari 2020 te weigeren op grond van art. 4,5 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (verder EAB).

3. Beoordeling

3.1

Het Europees aanhoudingsbevel vertrekt van het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten en het beginsel van wederzijdse erkenning, waarbij de lidstaten er in principe van uitgaan dat alle andere lidstaten het Unierecht en in het bijzonder de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Deze hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten houdt een weerlegbaar vermoeden in van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten bedoeld in artikel 4,5 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel (verder EAB). (zie ook Cass., 1 december 2020, P.20.1159.N).

De redenen om een tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel te weigeren moeten dan ook ernstig zijn of meer bepaald gesteund zijn op objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens die duiden op ernstig reëel, concreet en individueel gevaar voor de schending van de fundamentele rechten van de betrokkene zelf.

Art. 4 lid 5 van de wet van 19 december 2003 betreffende het EAB bepaalt dat de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel in bepaalde gevallen moet worden geweigerd en zo onder meer:

5° ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

De bepaling van artikel 4, 5°, houdt een weigeringsgrond in met betrekking tot het bestaan van ernstige redenen op grond van concrete elementen dat de uitvaardigende staat van het Europees

aanhoudingsbevel de fundamentele rechten van de betrokken persoon in gevaar zou brengen (zie ook Cass., AR P.08.0967.N, 24 juni 2008).

De weigering tot overlevering moet worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van de betrokkene en die het vermoeden van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen (zie ook Cass. 19 november 2013, P.13.171765.N). Het moet daarbij om meer gaan dan loutere vermoedens of speculaties.

Er dient derhalve te worden nagegaan of de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsmandaat voor betrokkene een reëel gevaar inhoudt van schending van de fundamenteel gewaarborgde grondrechten.

3.2

Betrokkene stelt dat er een kennelijk gevaar is voor haar rechten in het kader van art. 3 EVRM (Detentievoorwaarden in Roemenië en onvoldoende garanties om de vrees op te vangen).

Door het Openbaar Ministerie werd bijkomend inlichtingen gevraagd aan de Roemeense autoriteit, die op 2 april 2021 bijkomende informatie heeft verstrekt omtrent de detentieomstandigheden.

Betrokkene verwijst terecht naar rechtspraak (zoals het arrest van het EHRM 25 april 2017 (Rezmives en co. vs. Roemenië) en naar verschillende rapporten (zoals het rapport van APADOR-CH van 26 juni 2019) omtrent de omstandigheden in de Roemeense gevangenissen en waarbij onder meer werd vastgesteld dat er een tekort was aan medische zorgen en (medisch) personeel en dat de leefomstandigheden onaanvaardbaar waren.

Niet alleen dient te worden nagegaan of er structurele of fundamentele gebreken zijn aan de detentieomstandigheden, maar tevens moet concreet worden nagegaan of betrokkene een individueel risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling in de instelling waar deze geplaatst zou worden indien de overlevering zou worden ten uitvoer gelegd.

De Roemeense autoriteiten hebben op 2 april 2021 hierover bijkomende informatie verstrekt. Betrokkene kan worden gevolgd waar zij stelt dat de detentieomstandigheden die in het bericht van 2 april 2021 worden besproken niet zeker zijn. Zo wordt er vermeld dat betrokkene na de overlevering "normaal gesproken" zou worden overgebracht naar het Rahova Ziekenhuis in Boekarest voor een quarantaine- en observatieperiode in het kader van de coronapandemie. Nadien zou de Nationale Administratie van Penitentiaire inrichtingen de gevangenis aanwijzen waar zij haar vrijheidsstraf zou uitzitten. Er is meermaals sprake van "normaal gezien" en "hoogstwaarschijnlijk". De informatie die wordt verstrekt is vaag en zeer algemeen en geeft geen antwoord op de verschillende bekommernissen zoals bijvoorbeeld het probleem van overbevolking in de gevangenissen in Roemenië, zoals dit reeds meermaals werd vastgesteld.

De informatie is bovendien onvoldoende geïndividualiseerd wat betrokkene betreft. Zo is het inderdaad niet duidelijk in welk type cel zij zou verblijven: betreft het een individuele detentiekamer of een gezamenlijke detentiekamer waar elke gedetineerde over minstens 3m² individuele ruimte zou kunnen beschikken?

Er is onvoldoende informatie voorhanden met betrekking tot de detentievoorwaarden, terwijl er in het verleden verschillende problemen werden vastgesteld met betrekking tot de detentieomstandigheden in Roemenië. Er bestaat dan ook een concreet en specifiek risico voor betrokkene van een behandeling in

strijd met art. 3 EVRM.

3.3

Betrokkene stelt nog dat er tevens een reëel risico bestaat op een schending van art. 6 EVRM – het recht op een eerlijk proces in Roemenië.

Het uitgangspunt is steeds dat de regelgeving inzake het Europees aanhoudingsbevel gesteund is op het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten en dat de redenen om de tenuitvoerlegging te weigeren ernstig moeten zijn, hetzij gesteund op objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens die duiden op een ernstig reëel, concreet en individueel gevaar voor de schending van de fundamentele rechten van de betrokkene zelf.

Het Europees aanhoudingsbevel van 18 december 2020 is gebaseerd op de uitspraak van het Hof van Beroep van Brasov van 27 juni 2019, definitief gebleven via strafrechtelijke beslissing nr. 382/A van 17 december 2020 van het Hoog Gerechtshof van Cassatie en Justitie.

Uit de stukken van betrokkene blijkt dat er nog diverse rechtsmiddelen hangende zijn en dat hieromtrent op dit ogenblik geen duidelijkheid is en ook geen duidelijke antwoorden worden gegeven door de Roemeense autoriteiten. Er is ook geen uitsluitel over het al dan niet definitief karakter van de veroordeling die ten gronde ligt aan het Europees aanhoudingsbevel.

Uit de bijkomende informatie van het Hof van Beroep van 2 september 2021 blijkt dat er nog een cassatieberoep hangende was tegen het vonnis nr. 382/A van 17 december 2020 van het Hoog Gerechtshof van Cassatie en Justitie en dat de eerste hoorzitting bepaald werd op 9 september 2021. Deze procedure is inmiddels nog steeds hangende.

Deze vaststelling op zich volstaat om te besluiten dat er een ernstig reëel, concreet en individueel gevaar voor de schending van de fundamentele rechten van de betrokkene zelf bestaat.

De raadkamer stelt met toepassing van art. 16 van de Wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel vast dat de weigeringsgrond omschreven in art. 4,5 van dezelfde wet moet worden toegepast.

De vordering tot tenuitvoerlegging is dan ook ongegrond.

3 TOEGEPASTE WETTEN

Bij deze uitspraak past de raadkamer onder meer volgende wettelijke bepalingen toe:

- 16 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel;
- 11, 12, 13, 16, 21, 31 tot en met 37, 40 tot en met 42 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd door de wet van 24 maart 1980.

4 BESLISSING

De vordering tot tenuitvoerlegging is ontvankelijk, maar ongegrond.

De raadkamer weigert de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel van 18 december 2020.

Dossiernummer onderzoeksrechter : 2021/1 - kabinet : Schoors M.
Dossiernummer raadkamer : 21L000854
Systeemnummer parket : 20CP24788

Deze beschikking werd uitgesproken in de raadkamer, drieëntwintigste kamer van de Rechtbank van eerste aanleg Leuven op 26 oktober 2021 door A. Vanroy, rechter met bijstand van J. Gillot, griffier.

(get.) J. Gillot

(get.) A. Vanroy

Dossiernummer onderzoeksrechter : 2021/1 - kabinet : Schoors M.
Dossiernummer raadkamer : 21L000854
Systeemnummer parket : 20CP24788

January 20, 2022

TO WHOM IT MAY CONCERN

Translation of DECISION

We hereby confirm that the aforementioned document was translated by our office from Dutch into English and that the translation is a true translation of the Dutch original.

Sincerely,

Aviva Scher-Maayani
anyTEXT Ltd.

אניטקסט בע"מ
anyTEXT Ltd.
515796993 פ.ח.